

ספר דרך על הדרך על מסכת קינין

פרק ראשון

קרבן עשיר, הוא למעלה. והעני, שאין משיג ידו, אם מתאמץ וחוסך מפיו ומביא עולה לנדבה, ראוי שיהי' למעלה, לכן עולת העוף שזהו קרבן עני, ראוי שיהי' למעלה, והשאר, חטאת העוף ועולת בהמה למטה.

★ ★

במשנה: ואם שינה בזה ובה פסול.

ובמפרש וברא"ש פי' דמש"כ במשנה פסול קאי על הזאה, אך לגבי המליקה, הרי מפורש דזבחים (ס"ג ע"ב) דמיצה דמה בכל מקום במזבכב כשירה, וא"כ ל"ש לומר דשינה פסול ע"כ.

אכן ביעיר קנו כאן כתב דקאי על מיצוי, כיון דהא קאמר הכא מיצה דמה בכל מקום כשרה שאם הזה ולא מיצה כשרה, הפירוש דהוי כאילו לא מיצה כלל רק אעפ"כ כשרה משום דמיצוי אינו מעכב, (ע"ש שדקדק כן מפירש"י בזבחים (שם) ומתוס' במנחות (ג.), ולפי"ז מפרש המשנה דקתני כאן: שינה בזה ובוה פסול, דר"ל דאף שהקרבן כשר מ"מ המיצוי פסול, ע"ש שמבאר נפ"מ בתערוכת דבעינן לכל הפחות שתהא ראוי' למיצוי וזהו לעיכובא.

דרך כ"ב ע"א

במשנה: חטאת העוף נעשית למטה וחטאת בהמה למעלה ועולת העוף נעשית למעלה ועולת הבהמה למטה.

ובהמפרש נתן בזה סימן: ע"ע ט"ט, כלומר בעוף עולה למעלה, ובחטאת למטה, וממילא ידעינן בבמה להיפוך.

בתפא"י (אות ד') מביא עוד סימן ע' ע' ע', כלומר עולת עוף למעלה.

והתפא"י עצמו כותב סימן - העוף עולה למעלה, כלומר דרך העוף לפרוח אל על, כן עולת העוף היא למעלה, וממילא ידעינן שחטאת העוף היא להיפוך למטה, ובבהמה להיפוך - העולה למטה והחטאת למעלה.

★ ★

בטעם הדבר, כתב בזרע יצחק שבגליון המשניות וכן הגיד הגר"מ שפירא ז"ל (אמרי דעת פ' ויקרא), לפי שהעשיר שלבבו גאה בעשורו, אם משים אל לבו שחטא, ראוי הוא שיהי' לו מעלה לקרבנו, לכן חטאת הבהמה, שהוא